

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Originvm Monasticarvm Libri IV.

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1620

Cap. XVI. Vita S. Guilielmi Aquitaniæ Ducis, annorum serie distincta per
Aub. Miræum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11249

CAPVT XVI.

*Vita sancti Guilielmi, Aquitaniae Ducis
annorum serie distincta, per
Aub. Miraeum.*

S. Guilielmus patrem habuit Guilielmum
Gaufredum, Ducem Aquitaniae & Comi-
tem Pictauiensem, qui Monasterium Nouum
(hoc enim nomen est cœnobio) ordinis Be-
nedictini apud Pictauium fundauit ac dota-
uit: cuius ibidem hodieque marmoreus tu-
mulus spectatur. Ita tradunt Bochetus & Ha-
ius, Aquitanorum Chronographi.

De matris nomine certo non constat, eo
quod Gaufredus plures habuerit uxores. Sus-
picor eam fuisse *Ioannam*, Tolosani Comitis
filiam unicam & hæredem: vt ex Roberto Ab-
bate Montis Naualis colligi datur, cui assen-
titur Tyrius.

Anno Christi 1102. iuxta Othonem Fri-
singensem, Guilielmus rei militaris peritissi-
mus, cum centum amplius armatorum milli-
bus in Asiam ac Terram sanctam traiecit: vt
tradunt Guil. Tyrius, Conradus Abbas Vr-
spergensis, & Fulcherius Carnotensis, qui ad
annum præcedentem id refert.

Anno 1130. aut sequenti, cum Guilielmus
staret

staret pro Anacleto Antipapa contra Innocentium II. Papam, venit ad ipsum S. Bernardus Abbas Clarevallensis, ut ad communionem Ecclesiæ Catholicæ reduceret errantem: ut fusè tradit Baronius tomo XII. Annalium, ex vita Sancti Bernardi, per Bernardum Abbatem Bonæ Vallis conscripta.

Ceterum qui Bernardi Abbatis Boneuallensis verba exactiùs discusscrit, S. Bernardum Clareuallensem, & Ioslenum Sueffionensem Episcopum (quibus comes erat Petrus Cluniacensis, ut ex quadam eius epistola discere licet) ad Guilielmum Aquitanum & Gerardum Engolismensem Episcopum acerrimos schismatis propugnatores ab Innocentio adhuc in Gallijs agente transmissos fuisse, nec quidquã profecisse, facile animaduertet. Ex eodem quoque auctore constat, S. Bernardum cum ex Italia, quò Innocentium Papam comitatus fuerat, in Galliam rediisset, Guilielmum in schismate obstinatum sacris demum monitis ad Ecclesiæ communionem reduxisse. Quòd quidem à Theobaldo, vitæ S. Guielmi scriptore, non fuisse animaduersum valdè miror: nisi hic locus apud eum sit corruptus, ut apparet.

Guilielmus autem postea in Vulgrinum Engolismensem Comitem, cui à Secto ferro cognomen erat, & in Pontij Dominum

arma mouit. Sed Principes ad proelium paratos Lambertus Engolismensis Episcopus (qui Gerardo miserâ morte extincto successerat) ad pacem sua oratione adduxit: uer auctor est Coriaus.

Anno 1137. Guilielmus B. Bernardi monitis ad communionem Ecclesiæ reuersus, Compostellam in Hispaniam se confert, ad S. Iacobi corpus visitandum. Vbi morbum mortemque simulans, nocte media, ac veste dissimulata, à suis se subduxit, ac fugit, fidelissimis ministris tribus tantummodo consocijs.

Famosam Guilielmi mortem, licet frater etiam, Ludouico Crasso seu Molli nuntiata fuisse Bestifici, tradit Suggestus Abbas sancti Dionysij.

Anno eodem aut 1138. Guilielmus, monitu cuiusdam Eremitæ, venit ad Innocentium II. Papam, absolui petens à vinculo excommunicationis.

Ab eodem Pontifice mittitur Hierosolymam: ubi annos undecim, non tamen continuos egit, primò quidem annos nouem sub Guilielmo Patriarcha, postea verò duos sub Fulchero.

Varijs peregrinationibus pijs confectis, demum concedit S. Guilielmus in Stabulo Rhodis, in diocesi Grossetana, anno 1155.

Sei qui anno ibidem transacto, eodem loco in Domino obdormit, anno Christi 1157.

anni exordio à Kalendis Ianuarijs, iuxta calculum Romanum, ducto. Theobaldus, qui annum à Paschate, iuxta morem Ecclesiæ Gallicanæ orditur, ad annum 1156. eius obitum refert: quod visum est monere, ne quis labi nos suspicetur.

S. Guilielmo duæ fuerunt filiæ, Eleonora & Petronella. Ex ijs Eleonora natu maior nupfit primùm Ludouico Molli Gallix Regi, postea Henrico II. Angliæ Regi: cui filiam inter alias peperit sibi cognominem, Alfonso Castellæ Regis vxorem: ex qua Blanca S. Ludouici Gallix Regis futura mater prognata est.

Itaque S. Guilielmo abnepos fuit S. Ludouicus Rex; quod nota contra Iosephum Pamphilum, qui in Chronico Eremitarum Augustinianorum, per errorem dicit ipsum sub sancto Ludouico militasse, & an. 1178. obiisse.

Ceterum S. Guilielmi vitam duo ex veteribus scripserunt, *Albertus* eius discipulus, & *Theobaldus* Episcopus Grossetanus: sed vtriusque scripta in compendium redacta, & cuiuspiam indocti hominis manu vitiata suspicatur Sampson Haius, in libro, quem de veritate vitæ & Ordinis sancti Guilielmi scripsit, & Parisijs an. 1588. publicauit.

Labitur autem Compiler Lectio-
num, quas Eremitæ Augustiniani in Officio Ec-
clesiastico recitant, cum S. Guilielmi patrem

nominat Theodosium Consulē, matrē verò Aldatiam; deceptus, nisi fallor, lectione Petri de Natalibus, qui in catalogo Sanctorum, nescio quem alium S. Guilielmum de Desertis, Aquitaniæ pariter Ducem, Carolo Magno, eiusque filio Ludouico Pio familiarem facit, Theodosio & Aldatia genitum.

Ordinis item sui nimio amore abrepti videntur fuisse, Iacobus Bergomensis, Onuphrius Panuinius, & cū ijs Iacobus Bergomensis, & alij qui ordinem Guilielmitarum regulæ Augustinianæ subijciunt, cū Benedictinæ illum esse subiectum constet ex variorum Pontificum diplomatibus supra commemoratis.

CAPVT XVII.

*Catalogus monasteriorum Ord. S. Guilielmi
per Prouinciam Francia seu
Gallia Belgica, quem Beuerense
in Monasterio exscripsimus.*

PORTA cæli, extra Siluam-ducis inchoata est an. 1245. aut circiter. Hodie monachi intra urbem habitant, & vulgo Baselduncani nuncupantur.

Domus de VVassina iuxta Bieryleit inchoata